

NONNEN OVER DE VLOER

(Plattelandshotel 'het Reekalfje' 2)

Klucht in vier bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NONNEN OVER DE VLOER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DOLF - eigenaar van het Reekalfje. Hij houdt, ondanks alle situaties, zijn hoofd koel. Een man met humor. 50 jaar.

DIEUWERTJE - zijn vrouw, die uiteindelijk toch aan de touwtjes trekt. Plm. 45 jaar.

MARIETJE (MARIA) TRIP - een wat kippige hotelgaste, sproeten met ponykapsel en een bril met 'jampotglazen'. 30 jaar.

CECILIA (CECIEL) TRIP - haar zuster en non. Weet het 'leven' op de juiste waarde te schatten. Knap en vrouwelijk type. 33 jaar.

HENRY HAZELEGER - een 'student' biologie. Hij heeft net iets te veel aandacht voor andere zaken. 30 jaar.

BETSIE BLOM - houdster van een postagentschap. Vrolijk, jongensachtig type. Weet en krijgt wat ze wil. 25 jaar.

DRIES GRUNDEL - achterbuurman en tijdelijk hotelgast. "Het kost niks, dus laat het maar op me afkomen". plm. 60 jaar.

FIEN - zijn vrouw, naïef en overbezorgd type. "Geef ons maar een kamer met uitzicht op onze boerderij". 55 jaar.

ANTOON (Toontje) - hun zoon. Een wat onbenullige goedzak met een heel licht spraakgebrek. "Ik zal ze bewijzen dat ik op eigen benen kan staan". 30 jaar.

NOTARIS BERGSMA - vriendelijke, behulpzame, wat stijve man. 40 jaar.

DECOR:

Het stuk speelt in de lounge van een gezellig intiem familiehôtelletje op de Veluwe. Aan de achterwand rechts een deur voor algehele opkomst, en eventuele kamers, als de ruimte op het toneel beperkt is. Links aan de achterwand een deur met PRIVÉ erop. In het midden van de wand een kleine bar waar iemand achter kan staan met de mogelijkheid om achter af te gaan. Aan de linker wand kamers 2 en 3 en aan de rechter wand kamer 4 en een klein gezellig zitje. Verder aan de wanden enkele schemerlampjes. Op de bar een telefoon, gastenboek en bel en achter de bar een bord met sleutels.

EERSTE BEDRIJF

Vrijdag, vroeg in de middag. Dolf zit aan een tafeltje zijn krantje te lezen. Dieuwertje komt op uit kamer 2 met een wasmand. Dolf knikkebolt en heeft haar niet in de gaten.

DIEUWERTJE: *(laat de mand met een plof naast hem vallen)*
Interessant nieuws vandaag!

DOLF: *(schrikt op)* Hé, Dieuwertje, je laat me schrikken. Ik zat net zo aandachtig te lezen.

DIEUWERTJE: Ja, dat zie ik. *(hoofdschuddend)* Man man, wat heb jij toch een mooi leven. Is dat nu een manier om in slaap te komen of ben je de krant uit je hoofd aan het leren? Volgens mij heb je hem vandaag al drie keer gelezen.

DOLF: De krant lezen is zeer belangrijk, Dieuwertje. Je moet op de hoogte blijven van alles wat er gebeurt in de wereld. Zo kan ik met iedereen, overal over meepraten.

DIEUWERTJE: *(gaat bij hem zitten)* Zeg dat wel. En met zitten, praten of achter de bar staan, kun jij wel honderd worden.

DOLF: Dat hoop ik, Dieuwertje. *(knuffelt haar even)* Maar dan wel alleen met jou. *(gaat opstaan, liefjes)* Zal ik je wat te drinken halen, vrouwtje?

DIEUWERTJE: Ja, dat is goed. Geef maar wat fris. *(kijkt vluchtig in de krant)* Staat er nog wat bijzonders in de krant?

DOLF: *(springt eerst adrem in op een of andere plaatselijke actualiteit)*
Maar het meeste nieuws gebeurt altijd heel ver weg. Daar hebben wij toch geen grip op.

DIEUWERTJE: *(knikt)* Dat is waar. Het belangrijkste is, dat ik maar grip op jou blijf houden, op de dingen die in en om het Reekalfje gebeuren.

DOLF: En dat lukt jou nog steeds mirakels goed. *(geeft haar iets te drinken)* Hoe is het, Dieuwertje? Zijn kamer 2 en 3 klaar?

DIEUWERTJE: Ja, wat mij betreft kunnen de gasten komen.

DOLF: Nou gasten? Voorlopig is het nog erg rustig. Kamers 2 en 3 zijn alleen nog maar besproken. Er zijn twee kamers voor een paar dames geboekt. *(kijkt in het boek)* De zusters Trip.

DIEUWERTJE: Twee zussen? En allebei een aparte kamer?

DOLF: *(gaat bij haar zitten)* Ja, en die zijn gereserveerd door notaris Bergsma.

DIEUWERTJE: Waaat? Bergsma? Door die ouwe degelijke notaris?

DOLF: Wat maak jij je daar druk over. Moet jij dat betalen?

DIEUWERTJE: *(peinzend)* Nee, maar ik dacht zo.... De oude Bergsma en twee dametjes. En dan ook allebei nog een eigen kamer. Ik vind het maar raar.

DOLF: Misschien snurkt een van beiden wel zo hard dat ze daarom ieder apart willen slapen.

DIEUWERTJE: (*verwonderd*) Wij slapen toch ook niet apart?

DOLF: Nee, maar jij snurkt ook niet.

DIEUWERTJE: (*langs haar neus weg*) Nee, dat is waar. Ik niet.

DOLF: Je moet niet altijd naar het hoe en waarom vragen, Dieuwertje. Als jij het zo graag wilt weten, jouw Dolf is daar binnen een mum van tijd achter.

DIEUWERTJE: Ja, want zo goed ken ik je zo langzamerhand wel. Want hoe jonger en hoe mooier, des te eerder weet jij van de hoed en de rand.

DOLF: Precies, maar dan ook alleen van de hoed en de rand.

DIEUWERTJE: Dat is je geraden ook. (*peinzend*) Toch blijf ik het raar vinden.

DOLF: Laten we dit afspreken. Als ik erachter ben, ben jij de eerste die het weet.

DIEUWERTJE: Misschien blijven ze wel net zo lang als onze vriend Henry Hazeleger?

DOLF: Henry Hazeleger? Praat me er niet van. Dat is een verhaal apart. Hij ging vanmorgen al weer vroeg op pad.

DIEUWERTJE: (*smalend*) Onze eeuwige student.

DOLF: Voorlopig heeft die jongen een patent leventje. Zijn vader betaalt het hotel en hij zwerft met zijn bandrecordertje over de hei.

DIEUWERTJE: Ja zeg, en alleen een beetje de geluiden opnemen die hij in de stad niet hoort.

DOLF: Ik zal hem eens vragen, of ik dat ding niet een keer kan lenen.

DIEUWERTJE: En wat wil jij daar dan mee, als ik vragen mag?

DOLF: Een nachtje in de bruidssuite laten staan.

DIEUWERTJE: Ben je nu helemaal gek! Als je dat maar uit je hoofd laat.

DOLF: Ha ha ha. Ach meid, laat je toch niet altijd zo op de kast jagen, ik maak toch maar een geintje. Dat zijn toch altijd dezelfde geluiden.

DIEUWERTJE: (*peinzend*) Toch logeert die Henry hier voorlopig al weer vier weken.

DOLF: Van mij mag hij nog rustig een paar maanden blijven. Ik zag gisteren bij de bankafschriften, dat zijn vader de rekening weer keurig had overgemaakt. (*pakt het glas van Dieuwertje*) Wil je nog wat drinken, vrouwtje?

DIEUWERTJE: Ja, graag. Van zulke klanten als die Henry Hazeleger moeten we het juist hebben.

DOLF: Als we er daar een stuk of zes van hadden, waren we mooi verzekerd van een vast inkomen.

DIEUWERTJE: (*kijkt in de krant*) Hé, moet je hier eens zien. Heb je dat

gelezen, Dolf? Ze hebben eindelijk die erfgenamen opgespoord van Baron van Ballegooyen. Je weet wel, van kasteel Duivenvoorde.

DOLF: Dat landgoed, hierachter. Van die ouwe baron, die vorig jaar is gestorven?

DIEUWERTJE: Ja, die bedoel ik. Dat kasteeltje heeft al bijna een jaar leeggestaan.

DOLF: Dus ze hebben de erfgenamen eindelijk opgespoord. (*spijtig*) Jammer, ik hoopte stiekem dat die baron in de verte nog een oom van mij zou zijn geweest.

DIEUWERTJE: Wat moet jij nu met zo'n groot landgoed?

DOLF: Nou gewoon, een beetje kasteelheer spelen. Vroeger, als klein jongetje, speelde ik al graag ridder.

DIEUWERTJE: Daarom ben je nu zeker ook altijd zo galant tegen de dames?

DOLF: Nee nee, dat is wat anders. Dat brengt mijn vak met zich mee, Dieuwertje. (*berustend*) Maar nu ik dat kasteel toch niet geerfd heb, laat ik mijn butler de krant wel voorlezen. Ga je gang, Dieuwertje.

DIEUWERTJE: (*leest*)

"Zekerheid over de erfenis van baron van Ballegooyen. Na diverse vergeefse pogingen is men er eindelijk in geslaagd, de erfgenamen van de vorig jaar overleden baron van Ballegooyen op te sporen. Het blijken twee verre familieleden te zijn die straks in het bezit komen van kasteeltje 'duivenvoorde'. Wie deze twee familieleden zijn, en wat er met het landgoed gaat gebeuren, is tot op heden nog niet bekendgemaakt. De plaatselijke bevolking zal opgelucht ademhalen, want er gingen al geruime tijd geruchten dat er ook belangstelling zou zijn van een projectontwikkelaar die een groot uitgaanscentrum van het landgoed wil maken".

DOLF: (*opgelucht*) Gelukkig.

DIEUWERTJE: Wat gelukkig? Dat je dat kasteel niet geerfd hebt?

DOLF: Nee, dat die projectontwikkelaar dat kasteel niet in handen krijgt. Weet je wat dat zou betekenen?

DIEUWERTJE: Ja, daar kan ik me wel iets bij voorstellen.

DOLF: Precies. We hadden het Reekalfje wel dicht kunnen doen. Al het landelijke, en de rust, waren in één keer verdwenen. Het zal mij benieuwen wat er nu met dat kasteeltje gebeurt.

DIEUWERTJE: Daar kunnen ze mooi een beautyfarm van maken. Dat zou nog eens zo gek niet zijn. En mooi dicht in de buurt, als ik me eens een keer lekker wil laten verwennen.

DOLF: (*dicht bij haar*) O, maar schat, daar hoef je niet voor naar een beautyfarm. Zeg maar wat ik voor je moet doen. Zal ik je eens even lekker masseren?

DIEUWERTJE: *(afwerend)* Zeg, maak het even. Er kunnen zo mensen binnenkomen. *(er klinkt het geluid van een oude auto en piepende remmen)* Lieve hemel hoor je dat.

DOLF: Natuurlijk. Dat kan er maar een zijn. *(Betsie Blom, in een vlot outfit van een postbestellers, achter op. Ze heeft enkele brieven en een grote enveloppe bij zich)*

BETSIE: *(luid)* Goedemiddag Dieuwertje, dag, Dolf. De post, asjeblijft. *(geeft de post af, maar houdt de grote enveloppe bij zich als Dolf die aan wil pakken)*

DOLF: *(op zijn horloge kijkend)* Nou Betsie, jij bent ook niet vroeg vandaag.

BETSIE: Ja, dat weet ik, Dolf. Maar jullie zijn het laatste adres op de route.

DIEUWERTJE: *(verwonderd)* Sinds wanneer zijn wij het laatste adres?

BETSIE: O, ik ben sinds een paar weken een nieuwe route aan het uitproberen. Ik... *(vlug)* ik begin nu 's middags aan de andere kant van het dorp en dan moet ik over de hei en dan...

DOLF: *(niet begrijpend)* Over de hei? Moet je de schaapherder ook post brengen?

BETSIE: *(aarzelend)* Nee, dat niet, maar eh.....*(haastig)* Ik zal proberen in het vervolg wat eerder te komen, Dolf.

DOLF: Proberen? Dat is verdorie toch niet zo moeilijk.

DIEUWERTJE: Maar waarom moet jij dan over de hei? Daar woont toch niemand?

BETSIE: Nou ja, jullie mogen het ook wel weten. Ik hoopte stiekem dat ik die aardige jongen nog eens weer tegen zou komen.

DIEUWERTJE: Welke aardige jongen?

BETSIE: Nou ja, ik heb daar al een paar keer een leuke jongen gezien met een verrekijker en een klein taperecordertje.

BEIDEN: Henry Hazeleger!!!

BETSIE: Wat?

DOLF: Dat is Henry Hazeleger, onze student.

BETSIE: *(opgetogen)* Henry? Heet hij zo? Waar kennen jullie die dan van?

DOLF: Omdat hij hier al een paar weken logeert.

BETSIE: Wat leuk. Is hij thuis? Ik heb hem vandaag niet op de hei gezien.

DOLF: Toch moet hij daar wel ergens rondzwerven. Hij is de hele dag de hort al op.

DIEUWERTJE: Hij bestudeert namelijk vogelgeluiden.

DOLF: *(sceptisch)* En daar hoeft hij niet voor de hei op. Dat kan hij ook wel als hij hier lekker achterover in een tuinstoel gaat liggen. *(korzelig)*

Ik wil mijn post op tijd. Wat sta je daar nu met die brief? (*wil hem pakken*)

BETSIE: (*drukt hem tegen zich aan*) Het spijt me, Dolf, maar deze brief is niet voor jullie. Notaris Bergsma heeft hem me persoonlijk meegegeven. (*leest*) Wonen hier mevrouw M. TRIP en mevrouw C. TRIP?

DIEUWERTJE: De notaris heeft wel voor de dames Trip gereserveerd, maar ze zijn er nog niet.

DOLF: (*lacht*) Wel in het boek, maar niet op bezoek. (*wil de brief weer pakken*) Geef die brief maar hier, dan zal ik hem wel afgeven.

BETSIE: (*eigenwijs*) Nee, dat gaat niet. Die moet ik hun persoonlijk geven en af laten tekenen. Wanneer komen ze?

DIEUWERTJE: Dat weten we niet. Dat kan nog wel een paar uur duren. Maar in elk geval wel vandaag.

DOLF: (*wil weer de brief pakken, haastig*) En ze kunnen ook net zo goed morgen komen.

BETSIE: (*gaat zitten*) Dan wacht ik wel op ze. Geef me maar wat te drinken.

DOLF: (*verongelijkt*) Wat is dat nu voor onzin. Vertrouw je me soms niet?

BETSIE: Ik vertrouw je best, Dolf. Maar meneer Bergsma heeft gezegd dat ik de brief persoonlijk moest afgeven en laten tekenen. Ik ben er tenslotte wel verantwoordelijk voor.

DOLF: Dan moet je het zelf maar weten. Ik heb geen flauw idee wanneer die dames komen. Ik heb trouwens ook nog wel wat anders te doen. (*kwaad naar privé af*)

BETSIE: Wat kinderachtig. Nou heeft hij de pest in.

DIEUWERTJE: Dolf vindt het gewoon niet leuk dat je hem niet vertrouwt.

BETSIE: (*aarzelend*) Ik neem de brief geloof ik maar weer mee. (*blij*) Als ik morgen terug moet komen, kan ik weer over de hei.

DIEUWERTJE: Maar dan krijgen de dames Trip de brief wel een dag te laat.

BETSIE: Dat is zo. (*gaat uitgebreid zitten*) Dan wacht ik wel. Ik kan ook wel zonder brief over de hei. (*Henry Hazeleger, vuil en stoffig, achter op. Hij heeft een verrekijker en een klein taperecordertje bij zich*)

HENRY: (*kort*) Goedemiddag.

DIEUWERTJE: Dag, Henry.

BETSIE: (*springt op, opgewonden*) Waaaauw! (*verlegen*) Daaag, meneer.

HENRY: O eh... dag, juffrouw.

DIEUWERTJE: Wat zie jij er uit. Het lijkt wel of je zo uit de Sahara komt.

HENRY: (*boos*) Potverdorie, Dieuwertje, weet jij van wie dat rot autootje

is dat hier voor de deur staat?

BETSIE: Jawel....van.... *(schrikt)*

DIEUWERTJE: *(valt in)*...dat is te zeggen, Henry. *(geeft Betsie een teken)* Wat is daar dan mee?

HENRY: Ik ben me dood geschrokken van dat wrak. Als ik die vent in mijn vingers krijg. Die lijkt wel niet goed wijs.

DIEUWERTJE: *(voorzichtig)* Weet je zeker dat het een vent was?

HENRY: Ja, natuurlijk was dat een vent. Een vrouw rijdt niet zo. *(wijfelend)* Nou ja, ik geloof het wel. *(kwaad)* Maar dat interesseert mij ook niet. Voor mijn part is het een vrouw. Ik vind het geen manier van rijden in een natuurgebied.

BETSIE: *(voorzichtig)* Heeft zij u dan aangereden.

HENRY: Dat moest er nog bij komen ook. Maar het scheelde niet veel. Lig ik daar verdorie een paar uur in een kuil op de hei te wachten om opnames te maken van de korhoender, komt die idioot met dat oude wrak aan scheuren. Zo vlak langs mijn kuil. En zo'n stofwolk, dat ik een kwartier later nog niks kon zien.

BETSIE: *(hulpeloos Dieuwertje aankijkend)* Maar ik wist niet.... O, wat erg voor u, meneer.

DIEUWERTJE: *(lacht)* En wat erg voor die korhoenders, ha ha ha.

HENRY: En als dat nu de eerste keer was. Het is bijna elke dag raak.

DIEUWERTJE: Dan moet je toch eens proberen die auto tegen te houden, Henry.

HENRY: *(wil naar buiten)* Denk je dat ik daar op wacht? Ik ga nu op het terras zitten om te kijken wie die idioot is.

DIEUWERTJE: *(houdt hem tegen)* Trek dan in elk geval eerst iets anders aan. Zo kun je toch niet op het terras gaan zitten. Dat is geen reclame voor het Reekalfje. Ik ben bang dat je zo al onze klanten wegjaagt.

HENRY: Je hebt gelijk, Dieuwertje. Ik trek wel even iets anders aan. Ik ben zo terug. *(af naar 4)*

DIEUWERTJE: *(haastig)* Betsie, wegwezen voordat hij terug is.

BETSIE: *(grinnikt)* Lieve help, nu heb ik het helemaal verknald. Hi hi hi, wist ik dat hij ergens in een kuil lag. Korhoenders, ha ha ha.

DIEUWERTJE: Als ik je een goede raad mag geven, Betsie. Ga volgende keer met de fiets.

BETSIE: Ik zal eraan denken, Dieuwertje. *(wil af)* Hij is toch ook wel lief als hij kwaad is. *(stopt de brief weer in haar tas en snel achter af)*

DIEUWERTJE: *(haar hoofdschuddend nakijkend)* Die Betsie. Nou neemt ze die brief nota bene gewoon weer mee. Dan heeft ze morgen een mooie reden om terug te komen. Wat een omslachtige manier om aan de man te komen. *(Dolf uit privé op)*

DOLF: Zeg Dieuwertje, heb je nog.....? *(er klinkt geluid van gierende banden)* Lieve help, wat is dat?

DIEUWERTJE: Betsie Blom slaat op de vlucht.

DOLF: Betsie? Waarom? Ik dacht dat die niet zo bang was.

DIEUWERTJE: Ze gaat ervandoor omdat ze Henry Hazeleger bijna de vouwen uit zijn broek heeft gereden. *(Henry met ontbloot bovenlijf, haastig uit 4 op)*

HENRY: Nu weet ik het. Ik heb haar door het raam gezien. Het is die idiote postbode in die roestbak. Die griet scheurt elke dag met dat ding over de hei. Waarom heb je dat niet gezegd?

DIEUWERTJE: Henry, jongen, denk toch eens na. Ik kan toch niet toestaan dat jij dat arme meisje, hier in mijn zaak, iets aan zou doen.

HENRY: Och Dieuwertje, dat had ik toch niet gedaan. Maar ik had haar in elk geval wel de waarheid gezegd.

DIEUWERTJE: Die kans krijg je nog wel. Als je maar regelmatig op de hei gaat zwerven.

DOLF: Weet je wat jij moet doen, Henry?

HENRY: Nee, zeg het eens, Dolf?

DOLF: Als je nu morgen weer op de hei bent en dat wagentje komt eraan, moet je midden op de weg gaan liggen. En dan doe je net of je bewusteloos bent.

HENRY: Ja, ik ben me daar een beetje gek. Ik speel niet met mijn leven.

DIEUWERTJE: Praat toch geen onzin, Dolf. Je weet hoe die Betsie rijdt.

DOLF: Welnee, die stopt wel bijtijds. *(tot Henry)* En dan moet je flink kreunen. Ik voorspel je, dat je nog nooit zo'n fijne mond-op-mondbeademing hebt gehad.

HENRY: *(niet begrijpend)* Wanneer moet ik dan gaan kreunen? Voór of nadat ze me heeft aangereiden?

DIEUWERTJE: Erna dus. *(hoofdschuddend af naar privé)*

DOLF: Nou ja, ik bedoel, als ze niet stopt, dan kun je altijd nog proberen om bijtijds weg te springen.

HENRY: In elk geval bedankt, Dolf. Maar ik geloof toch dat het niet zo'n goed idee van je is. *(af naar 4)*

DOLF: *(lacht)* Ik eerlijk gezegd ook niet. *(gaat aan zijn "werk")* Die jongelui van tegenwoordig. Als ik vroeger zoveel moeite had moeten doen om Dieuwertje aan de haak te slaan, was ik vrijgezel gebleven.

DIEUWERTJE: *(met het hoofd om de hoek)* Wat zeg je daar, Dolf?

DOLF: Dan eh, dan had ik waarschijnlijk nu nog op de hei gelegen.

DIEUWERTJE: Als je dat maar weet. *(naar privé af)*

DOLF: Poeh, het lijkt soms wel of die het zevende zintuig heeft. *(even later Marietje Trip, met koffer, schoorvoetend op)*

MARIETJE: *(ze draagt een ouderwetse bril met dikke glazen en is erg*

bijziend) Goedendag, meneer.

DOLF: (*vriendelijk*) Dag, mevrouw. (*Marietje blijft verlegen voor de bar staan. Dolf knikt geduldig met zijn armen over elkaar*) Dag, mevrouw.

MARIETJE: (*nadrukkelijk*) Dag, meneer.

DOLF: (*onverstoorbaar*) Dag, mevrouw. (*buigt zich naar haar over*) Zullen we eens doen wie dat het langst volhoudt? (*nadrukkelijk*) Dag, mevrouw.

MARIETJE: (*lacht wat schaapachtig*) Dag eh, meneer.

DOLF: (*als Marietje blijft zwijgen, zegt hij vriendelijk*) En? Zeg het eens, mevrouw, wat kan ik voor u doen?

MARIETJE: Hebt u een kamer voor mij?

DOLF: Zeker, mevrouw. (*pakt het gastenboek*) Voor hoe lang?

MARIETJE: (*aarzelend*) Dat weet ik eigenlijk nog niet. Dat ligt eraan.

DOLF: (*niet begrijpend*) Dat ligt eraan? (*dan joviaal*) O, ja natuurlijk. Zo mag ik het horen, mevrouw. Ik zou zeggen, laat het dan maar gewoon op u af komen. U hebt het voor het zeggen. Wilt u een gewoon of een verwenweekend?

MARIETJE: (*schrikt*) Een verwenweekend? Wat moet ik me daar bij voorstellen? En wat is het verschil?

DOLF: (*buigt zich vertrouwelijk naar haar over*) Het verschil is, dat ik bij een verwenweekend de dames hoogstpersoonlijk het ontbijt op bed kom brengen. En bij een gewoon weekend vindt u 's morgens wat droge broodjes in het nachtkastje.

MARIETJE: (*verlegen*) Dan mag het wel een verwenweekend zijn.

DOLF: (*lacht*) Hahaha, mevrouw, ik maak maar een grapje. Ik probeer mijn gasten altijd eerst wat op hun gemak te stellen.

MARIETJE: (*teleurgesteld*) Dus dat van dat ontbijt is helemaal niet waar?

DOLF: Nee hoor, maar het ontbijt is van uitzonderlijke klasse. Met elke morgen een vers eitje van mijn achterbuurman Dries Grundel. (*geeft haar het gastenboek*) Wilt u dan uw naam even in het gastenboek schrijven, mevrouw.....?

MARIETJE: Trip. Marietje Trip.

DOLF: Mevrouw Trip. (*verrast*) Trip? Had dat dan meteen gezegd. Dat verandert de hele zaak. Er heeft gisteren al iemand kamers voor u besproken.

MARIETJE: O ja? (*opgetogen*) Nou, dan laat hij er geen gras over groeien. (*Dieuwertje achter op*)

DIEUWERTJE: Dag, mevrouw.

MARIETJE: (*vriendelijk*) Daaag.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto